

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: O Helt, som undertvang al Død

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "O Helt, som undertvang al Død", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 542. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid141054/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

*No. 294. *)*

1 O Helt, som undertvang af Død,
Og Gravens Fæstning giennembrød,
For dødingblege Hære,
I Aanden ved dit Hvile-Sted
Jeg henrykt seer de Kæmpe-Fjed,
Som straae, Dig til Ære!
 Glandsfuld fra Muld
Du Dig hæved, Jorden bæved,
 Romer-Vagten
Daaned mat for Overmagten!

2 Som Lynild slog din Engel ned,
Og baned Konge-Veien breed,
Skiød Steen og Vagt til Side,
Som Solen fra det stille Hav
Stod morgenrød Du op af Grav,
Udgik som Straaler skride!
 Som sagt, fuldbragt
Blev nu Ordet af en Jordet:
 Jeg, hengivet,
Er Opstandelsen og Livet!

3 Opstandne! ja, jeg nu for Dig
Tilbedende nedkaster mig,
Thi Du med Kraft beviiste,
At Du er Guds eenbaarne Søn,
Som leed for Adams faldne Kiøn
En Død, som Himlen priste!
 Skændt død, Du bød
Døden vige, Helveds Rige
 Slippe Rovet!
Evig være Du høilovet!

*) No. 137 i den *Guldbergske* Psalmebog, spørsom ændret.

- 4 Fuldreen er nu min Borgens Fod,
Som sagde for al Verden god,
Og blev for Gælden hæftet;
Gud-Fader Selv har løst Hans Baand,
Og med Retfærdighedens Haand
Afskrivningen bekræftet!
Reent ud har Gud
Os tilgivet, skænket Livet,
Sødt forsonet,
Selv Han har vor Frelser kronet!
- 5 Ved Dig, Du Dødens Overmand,
Hos Dig i Troen jeg nu kan
Faae Bod for al min Jammer,
Jeg øiner Havn paa Dødens Hav,
Jeg seer en Udgang af min Grav,
Som af et Sove-Kammer!
O Trøst! din Røst
Støvet rækker, og opvækker,
Som dit Eget,
Kun til Glands i Graven bleget!
- 6 O stolt udførte Naadens Raad!
Hvor er nu, grumme Død, din Braad,
Hvor, Helvede, din Seier?
Jeg er forløst af al min Nød,
Ved Helveds Suk og Dødens Død,
Jeg Livets Fyrste eier!
Mig sin, Sig min
Trods al Skvalder, Jesus kalder!
Evig Ære!
Hvad kan Sjælen meer begiære!
- 7 Forlyst dig da, min Sjæl, i Gud,
Som førde din Forløser ud
Af Gravens skumle Fængsel!
Ved Siden ad den Herlighed,

Som alle Christne vandt derved,
Forsvinder Verdens Trængsel,
Liv hist, fuldvist,
Vi begjære; Liv og Ære
Jesus skænker,
Meer end Verden seer og tænker!

No. 295. *)

1 Jesus lever, Graven brast,
Han stod op med Guddoms-Vælde!
Trøsten nu er klippefast,
At Hans Kors og Død skal giælde!
Lynet blinked, Jorden bæved,
Seierrig sig Jesus hæved!

2 For os Alle Jesus vandt,
Vores Liv er Heltens Seier,
Lyset Mørkheds Fyrste bandt,
Fri er den, som Herren eier,
Aaben har vi Himlen fundet,
Jesus vandt og vi har vundet!

No. 296. **)

Al Verdens Synd er søet ud,
Thi, som en kiærlig Fader, Gud
Sig lod med os forlige;
Vor Jesus har fuldkommet Alt,
Opreist al Skabningen som faldt,
Og kiøbt os Himmerige!
Døds-Hav! Orm-Grav!
I kan true, vi ei grue,
Hans vi bleve,
Som med Sig bød Sine leve!

*) *Nordahl Bruns*, lidt ændret.

**) No. 177 i den Ny Psalmebog.